

Rada Europejska

Bruksela, 18 października 2018 r.
(OR. en)

EUCO 13/18

CO EUR 16
CONCL 5

NOTA

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Dotyczy:	Posiedzenie Rady Europejskiej (18 października 2018 r.) – Konkluzje

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje przyjęte przez Radę Europejską na wyżej wspomnianym posiedzeniu.

I. MIGRACJA

1. Rada Europejska oceniła stan realizacji swoich czerwcowych konkluzji i wezwała do prowadzenia dalszych prac nad wszystkimi ich elementami w ramach jej kompleksowego podejścia do kwestii migracji. Chociaż liczbę wykrytych przypadków nielegalnego przekraczania granic UE obniżono o 95% w porównaniu z ich szczytowym poziomem z października 2015 r., pewne wewnętrzne i niedawne zewnętrzne przepływy wymagają stałej uwagi.
2. W następstwie nieformalnych dyskusji przywódców w Salzburgu Rada Europejska podkreśla znaczenie dalszego zapobiegania nielegalnej migracji oraz wzmocnienia współpracy z krajami pochodzenia i tranzytu, szczególnie w Afryce Północnej, w ramach szerszego partnerstwa.
3. Trzeba nasilić walkę z siatkami przemytników ludzi: należy zintensyfikować prace z państwami trzecimi w zakresie prowadzenia dochodzeń wobec przemytników ludzi i handlarzy ludźmi, ich zatrzymywania i ścigania na drodze sądowej, i w ten sposób zapobiegać podejmowaniu przez ludzi niebezpiecznych podróży. W Europejskim Centrum Zwalczenia Przemytu Migrantów przy Europolu należy ustanowić wspólną grupę zadaniową. Należy skuteczniej monitorować i zakłócać łączność internetową siatek przemytników. Zachęca się Radę, aby – przy wsparciu Komisji – do grudnia opracowała w tym celu kompleksowy i operacyjny zestaw środków.
4. Rada Europejska zwraca się do Parlamentu Europejskiego i Rady, aby na zasadzie priorytetu przeanalizowały niedawne wnioski Komisji dotyczące dyrektywy powrotowej, Agencji ds. Azylu oraz Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, z myślą o jak najbardziej wydajnym wykorzystaniu zasobów i opracowaniu wspólnych minimalnych standardów nadzorowania granic zewnętrznych oraz z należytym poszanowaniem odpowiedzialności państw członkowskich.
5. Należy podjąć więcej działań w celu ułatwienia skutecznych powrotów. Należy sprawniej wdrażać istniejące umowy o readmisji – w sposób niedyskryminujący żadnego państwa członkowskiego – oraz zawierać nowe umowy i uzgodnienia tego rodzaju, jednocześnie tworząc i stosując niezbędne środki nacisku poprzez wykorzystanie wszystkich stosownych unijnych polityk, instrumentów i narzędzi, w tym w dziedzinie rozwoju, handlu i wiz. Potrzebne są dodatkowe działania w celu pełnego wdrożenia oświadczenia UE–Turcja.

6. Kanclerz Austrii przedstawił sprawozdanie na temat reformy wspólnego europejskiego systemu azylowego i perspektyw postępów w zakresie jej poszczególnych elementów. Rada Europejska zachęciła prezydencję Rady do dalszych prac z myślą o jak najszybszym ich ukończeniu.

II. BEZPIECZEŃSTWO WEWNĘTRZNE

7. W ostatnich latach poczyniono realne postępy we wzmacnianiu naszego bezpieczeństwa wewnętrznego przez lepszą współpracę, konkretne środki w terenie i przyjęcie szeregu aktów prawnych, jak np. w sprawie danych dotyczących przelotu pasażera, zwalczania terroryzmu oraz zapewnienia wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i informacji. Akty te muszą zostać w pełni wdrożone.
8. UE będzie dalej wzmacniać swoje działania prewencyjne i odporność na cyberzagrożenia oraz zagrożenia hybrydowe, a także zagrożenia chemiczne, biologiczne, radiologiczne i jądrowe (CBRJ). Przywołując swoje wcześniejsze konkluzje dotyczące ataku w Salisbury, Rada Europejska potępia wrogi cyberatak przeprowadzony przeciwko Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW). Takie zagrożenia i ataki zwiększają naszą wspólną determinację do dalszego umacniania wewnętrznego bezpieczeństwa UE oraz naszych zdolności i możliwości w zakresie wykrywania wrogich działań obcych służb wywiadowczych i innych podmiotów działających w złej wierze na naszych terytoriach, a także online, jak również do zapobiegania takim wrogim działaniom, zakłócania ich i reagowania na nie. Rada Europejska z zadowoleniem odnosi się do przyjęcia nowego systemu środków ograniczających w odpowiedzi na zagrożenie związane z bronią chemiczną i oczekuje szybkich postępów w zakresie sporządzenia wykazu odnośnych osób i podmiotów.
9. Rada Europejska apeluje także o środki mające na celu:
 - zwalczanie nielegalnych i prowadzonych w złej wierze działań w cyberprzestrzeni i wykorzystujących cyberprzestrzeń oraz budowanie silnego cyberbezpieczeństwa. Prace nad zdolnościami do reagowania na cyberataki i zapobiegania im z wykorzystaniem unijnych środków ograniczających należy kontynuować – zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 19 czerwca 2017 r. Aby wzmocnić odporność UE na cyberataki, należy przed upływem obecnej kadencji zamknąć negocjacje w sprawie wszystkich wniosków dotyczących cyberbezpieczeństwa;

- ochronę systemów demokratycznych Unii i zwalczanie dezinformacji, m.in. w kontekście zbliżających się wyborów europejskich, z pełnym poszanowaniem praw podstawowych. W związku z tym szybkiej analizy i dalszych działań operacyjnych ze strony właściwych organów wymagają proponowane przez Komisję środki dotyczące sieci współpracy wyborczej, przejrzystości internetu, ochrony przed cyberincydentami, bezprawnych manipulacji danymi i zwalczania kampanii dezinformacyjnych oraz zaostreżenia zasad finansowania europejskich partii politycznych. Do końca bieżącego roku Komisja oceni wdrożenie kodeksu postępowania dotyczącego dezinformacji. Rada Europejska oczekuje planu działania w sprawie skoordynowanej reakcji UE, który zgodnie z jej konkluzjami z czerwca ma zostać przedstawiony do grudnia 2018 r.;
- wzmocnienie zdolności w zakresie zapobiegania radykalizacji i terroryzmowi oraz skutecznego reagowania na te zjawiska, z pełnym poszanowaniem praw podstawowych. Priorytetowo należy przeanalizować wniosek Komisji w sprawie zapobiegania rozpowszechnianiu treści o charakterze terrorystycznym w internecie. Należy znaleźć sposoby na zapewnienie szybkiego i efektywnego transgranicznego dostępu do elektronicznego materiału dowodowego, aby skutecznie zwalczać terroryzm oraz inne formy poważnej i zorganizowanej przestępczości zarówno w obrębie UE, jak i na szczeblu międzynarodowym; do końca obecnej kadencji należy osiągnąć porozumienie co do wniosków Komisji w sprawie elektronicznego materiału dowodowego i dostępu do informacji finansowych, a także skuteczniejszego zwalczania procederu prania pieniędzy. Komisja powinna także pilnie przedłożyć mandaty negocjacyjne dotyczące międzynarodowych negocjacji w sprawie elektronicznego materiału dowodowego. Należy przeanalizować inicjatywę Komisji dotyczącą rozszerzenia kompetencji Prokuratury Europejskiej, tak by objąć nimi także transgraniczne przestępstwa terrorystyczne;
- zapewnianie organom ścigania państw członkowskich, Europolowi i Eurojustowi odpowiednich zasobów, by mogły sprostać nowym wyzwaniom związanym z rozwojem technologicznym i zmieniającym się krajobrazem zagrożeń dla bezpieczeństwa, w tym przez łączenie zasobów sprzętowych, wzmocnione partnerstwa z sektorem prywatnym, współpracę międzyagencyjną i usprawniony dostęp do danych;

- poprawę interoperacyjności systemów informacyjnych i baz danych. Poczyniono już znaczne postępy w rozwoju systemów informacyjnych i wymiany informacji, ale potrzebne są dalsze wysiłki, aby zapewnić ich współdziałanie, w szczególności za pośrednictwem wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację. Do końca roku należy zamknąć negocjacje dotyczące bieżących wniosków, w tym w sprawie wzmocnionego europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych, i na zasadzie absolutnego priorytetu należy przyjąć wszystkie środki niezbędne do wdrożenia tych wniosków;
- wzmocnienie naszej zdolności w zakresie zarządzania kryzysowego oraz spójności i skuteczności unijnych i krajowych mechanizmów reagowania kryzysowego. Do końca roku należy zakończyć negocjacje w sprawie wniosku dotyczącego Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności.

III. STOSUNKI ZEWNĘTRZNE

10. Rada Europejska jest zdania, że stosunki między UE a Afryką mają pierwszorzędne znaczenie w szybko zmieniającym się świecie. Naszą współpracę należy przenieść na nowy poziom, a wspierać ją powinny niezbędne zasoby, w tym w ramach Europejskiego planu inwestycji zewnętrznych i funduszu powierniczego UE dla Afryki. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje przedstawienie przez Komisję inicjatywy dotyczącej nowego Sojuszu Afryka–Europa na rzecz zrównoważonych inwestycji i tworzenia miejsc pracy i apeluje o kontynuowanie działań, również za pomocą konkretnych propozycji dotyczących zaangażowania państw członkowskich.
11. W nawiązaniu do nieformalnych dyskusji przywódców w Salzburgu Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje zbliżający się pierwszy szczyt pomiędzy 28 państwami członkowskimi UE a Ligą Państw Arabskich; szczyt ten odbędzie się w dniach 24–25 lutego 2019 r., a jego gospodarzem będzie Egipt.
12. UE i jej państwa członkowskie wyrażają pełne poparcie dla Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 oraz jej realizacji. Rada Europejska z aprobatą odnosi się do faktu, że w 2018 r. Komisja zamierza opublikować dokument otwierający debatę, który powinien umożliwić opracowanie w 2019 r. kompleksowej strategii realizacji.

13. Rada Europejska przyjęła do wiadomości najnowsze sprawozdanie specjalne Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) jednoznacznie potwierdzające negatywne skutki zmiany klimatu i obejmujące też wnioski IPCC wskazujące, że globalne redukcje emisji we wszystkich sektorach mają zasadnicze znaczenie oraz że konieczne są dalsze działania łagodzące i adaptacyjne, w szczególności po to, by osiągnąć cel dotyczący temperatury określony w porozumieniu paryskim.
14. Z myślą o Konferencji Stron (COP24), która rozpocznie się w Polsce w dniu 2 grudnia 2018 r., Rada Europejska zatwierdza konkluzje Rady dotyczące przygotowań do posiedzeń UNFCCC w Katowicach i udziela Polsce pełnego wsparcia w organizacji COP24. Przedmiotowa COP24 musi zaowocować przyjęciem ambitnych i kompleksowych zasad wykonawczych do porozumienia paryskiego, a wynikiem dialogu „Talanoa” powinno być podjęcie przez wszystkie strony zobowiązania do refleksji nad ich poziomami ambicji; wynik ten powinien zostać również uwzględniony przez wszystkie strony w przygotowaniach wkładów ustalonych na poziomie krajowym, zgodnie z art. 4 porozumienia paryskiego.
